

[Bernhard Baunsgaard]

god skat, den passer ikke godt ind i det danske skattesystem, så var situationen i december måned, at vi måtte sige til lønmodtagerne: I mister 3 dyrtidsportioner uden erstatning. Vi ændrer i jeres dyrtidsregulering, sådan at energi og brændsel for fremtiden ikke medregnes. Og vi tager 1 mia kr. på årsbasis fra de arbejdsløse. Og netop i den situation kan der være en vis begrundelse for, at man siger: lad os undersøge, om formueejerne ikke kan være med til at bære den økonomiske byrde, der skal til for at bringe Danmark over på den anden side, så vi igen får orden i vor økonomi. Det var i hvert fald begrundelsen fra vores side.

Og når det så er sådan, at man hidtil har haft en øvre grænse på ca. 74 pct. for samlede indkomster og formuer, når der er et rimeligt forhold mellem indkomst og afkast, var det så ikke rimeligt, at vi sagde: det må i hvert fald være omkring de 75, vi skal stoppe, hvis man fortsat skal bære mere fra formueejernes side? Det er det, jeg gerne vil arbejde med i skatteudvalget.

Og må jeg ikke sige i anledning af det, der i øvrigt er blevet sagt her, at det må være klart inden sommerferien, hvor vi ønsker at komme hen. Jeg håber, at ministeren kan give tilsagn om, at man vil være så langt i departementet, at man inden sommerferien kan sige, hvor vi ændrer.

Og så er der en meget væsentlig ting, som jeg vil spørge ministeren om. Vil det ikke være muligt for ministeren at henstille til de kommuner, der er begyndt at udsende nye forskudsskemaer med den nye formueskat, der blev vedtaget den 21. december 1979, indregnet, at stoppe denne udsendelse? For det er jo ikke nemt at finde ud af det, når man i januar får et første forskudsskema, her i februar får et andet og efter sommerferien, når vi har ændret, får det tredje, det, der gælder. Det er jo ikke nemt at disponere på den måde. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om vi ikke kan få ministeren til at henstille det til kommunerne.

Bollmann (CD):

Efter CDs opfattelse tager dette forslag i hovedsagen sigte på at rette op på noget af den fejltagelse, som blev begået i december 1979. Der var meget af decemberbuketten, der ikke burde have været gennemført, og vi

har også set mange reagere kraftigt herpå. Men der er vel ikke noget enkelt forslag, der har givet så mange reaktioner som netop skærpsen af formueskatten – og med rette. Vi har set adskillige eksempler på, at virksomheder kan blive tvunget til at lukke som følge af skærpsen. Vi har set eksempler på, at bortfaldet af § 11 reelt betyder beskatningsprocenter på op til flere hundrede. Ikke mindst for landbruget, som jo i forvejen blev hårdt ramt, findes der virkelig grove eksempler. Jeg synes, det er udmærket, at venstre og konservative nu har rejst sagen i form af et lovforslag. Jeg håber, det vil være muligt også på baggrund af alle de eksempler, der har været nævnt, at bevæge regeringen til at ændre sin opfattelse. For selv om det selvfølgelig er utopi at forestille sig, at regeringen vil gå tilbage til den lovgivning, der var gældende før decemberindgrebet, må man i hvert fald indtrængende appellere til ministeren om at tænke sig godt om og dermed støtte en ændring af loven på det område, der her er omhandlet.

CD stemte for et ændringsforslag med et lignende indhold i december. Vi stemte imod selve loven, og vi kan derfor tilsige det foreliggende forslag fuld støtte.

Waldorff (VS):

Der er ikke spor underligt i, at de borgerlige partier er ude med deres hysteriske snak om konfiskation. »Konfiskatoriske indgreb« er blevet det nye slagord på højrefløjen herinde.

Jeg synes, det er lidt for slapt og egentlig temmelig skræmmende, at både ministeren og socialdemokratiets ordfører taler om, at man da er åben over for at begynde at se på disse mulige utilsigtede virkninger, som kunne ligge i den lov, som man har vedtaget for under 2 måneder siden. Det, som det drejer sig om, er jo, at det er fuldstændig indlysende, at selvfølgelig kan det da mærkes, når man forhøjer formueskatten for de folk, som faktisk har en formue. Når regeringen har talt om en helhedsløsning i december og har talt om nødvendigheden af at se fordelingspolitisk på det, at det skulle være en afbalanceret løsning og sådan noget – det er regeringens egne ord, det er ikke vores – med et rigtigt fordelingspolitisk sigte, ville det vel være mærkeligt, hvis det ikke kunne mærkes